

# Llei 6/2014, del 24 d'abril, de serveis socials i sociosanitaris (Text refós per LesLleis.com)

## Índex

### [Mostra/Amaga]

- Exposició de motius
- Capítol primer. Disposicions generals
  - Secció primera. Aspectes conceptuals i principis
    - Article 1. *Objecte i rang de la Llei*
    - Article 2. *Definicions*
    - Article 3. *Principis rectors*
  - Secció segona. Titulars dels drets i els deures
    - Article 4. *Beneficiaris*

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 24 d'abril del 2014 ha aprovat la següent:

Llei 6/2014, del 24 d'abril, de serveis socials i sociosanitaris

## Exposició de motius

La solidaritat del poble andorrà amb les persones i les famílies en situació de necessitat ha estat una de les senyes d'identitat nacional i ho ha fet prioritant la prevenció i sustentant-se en la dignitat, l'autonomia, la responsabilitat dels ciutadans i la solidaritat social.

La [Constitució del Principat d'Andorra](#), recollint aquest esperit, estableix a l'[article primer](#) que és un Estat social i proclama “com a principis inspiradors de l'acció de l'Estat andorrà el respecte i la promoció de la llibertat, la igualtat, la justícia, la tolerància, la defensa dels drets humans i la dignitat de la persona” i, per això, a l'[article 6.2](#) preceptua que “Els poders públics han de crear les condicions per tal que la igualtat i la llibertat dels individus siguin reals i efectives”. En altres disposicions el text constitucional es refereix a la protecció de diversos col·lectius, com la família i els fills ([art. 13](#)); a àmbits del benestar, com la salut ([30](#)), l'educació ([20](#)), el treball ([29](#)) i l'habitatge ([33](#)), i amb caràcter general propugna el desenvolupament equilibrat de la societat i el benestar general ([art. 32](#)).

A més d'aquests preceptes constitucionals, que fonamenten i delimiten el marc legislatiu del model de serveis socials i sociosanitaris, el Consell General ha aprovat lleis sectorials relacionades amb els serveis socials, com la [Llei d'accessibilitat \(1995\)](#); la [Llei de guarderies infantils \(1995\)](#); la [Llei qualificada de l'adopció i de les altres formes de protecció del menor desemparat \(1996\)](#); la [Llei qualificada de jurisdicció dels menors](#); la [Llei de garantia dels drets de les persones amb discapacitat \(2002\)](#); la [Llei de mesures de reactivació econòmica \(2008\)](#), que crea a l'[article 29](#) la pensió de solidaritat per a gent gran, o la [Llei del voluntariat d'Andorra \(2010\)](#). D'altra banda, ha aprovat la [Llei de la seguretat social \(2008\)](#), que introdueix en el sistema de protecció social algunes prestacions de modalitat no contributiva.

A escala internacional, l'Estat andorrà ha pres els acords següents, relacionats amb els serveis socials, que actualment estan en vigor: Convenció sobre els drets de l'infant (1995); Protocol opcional a la Convenció sobre els drets de l'infant relatiu a la participació d'infants en els conflictes armats (2000); Protocol opcional a la Convenció sobre els drets de l'infant relatiu a la venda d'infants, la prostitució infantil i la utilització d'infants en la pornografia (2000); Conveni relatiu a la protecció dels infants i a la cooperació en matèria d'adopcions internacionals (1996); Conveni europeu sobre el reconeixement i l'execució de les decisions en matèria de custòdia de menors i el restabliment de la custòdia de menors (1980); Conveni sobre el reconeixement i l'execució de les decisions relatives a les pensions compensatòries (1973); Conveni sobre els aspectes civils del segrest internacional de menors (1980); Conveni per a l'eliminació de qualsevol tipus de discriminació envers la dona (1997); Protocol opcional al Conveni sobre l'eliminació de tots els tipus de discriminació envers la dona (1999), i Carta social europea revisada (2004). Així mateix, ha ratificat la Convenció sobre els drets de les persones amb discapacitat (2013); el Protocol opcional del Conveni relatiu als drets de les persones discapacitades (2013); el Conveni del Consell d'Europa sobre la protecció dels infants contra l'explotació i l'abús sexuals (2012); i la Convenció per a la prevenció i la lluita contra la violència envers les dones i la violència domèstica (2013). I, finalment, ha signat el Protocol opcional a la Convenció sobre els drets de l'infant relatiu a un procediment de comunicacions (2012). Totes aquestes normes internacionals s'han tingut en compte per a l'elaboració d'aquesta Llei.

El Govern ha aprovat el Pla nacional de serveis socials (1995) i el Pla nacional d'atenció social (2008-2011), així com diversos reglaments de desplegament de les lleis esmentades i altres disposicions referents a les ajudes econòmiques. És important destacar que, paral·lelament, els comuns han anat creant i desenvolupant, en els darrers anys, serveis i equipaments de proximitat per donar resposta a les necessitats socials de cada parròquia; entre d'altres, esplais, guarderies i serveis d'atenció domiciliària, així com exoneracions i ajudes per a les persones i les famílies sense recursos.

Tot aquest conjunt de normes, plans i actuacions han incidit en la matèria dels serveis socials i l'han configurat, sense que es disposi, però, d'una llei que conformi un model organitzat; que determini els drets i els deures en aquest sector, i que articuli els elements necessaris per gestionar-los i alhora en concret el sistema de finançament. D'altra banda, tampoc no es disposa d'una norma que reguli de forma transversal l'espai sociosanitari, que està esdevenint clau per a l'atenció integral de les persones i les famílies que tenen simultàniament

problemes socials i de salut, i per tant es fa necessari crear i regular de manera conjunta el sector dels serveis socials i sociosanitaris, per possibilitar la creació de sinergies, l'optimització de recursos i la prestació d'una atenció més eficient als ciutadans.

Per tot el que s'ha exposat, és necessària l'aprovació d'una llei de serveis socials i sociosanitaris que concreti el model; racionalitzi i ordeni el sector, i permeti eliminar les disfuncions, les duplicitats i les diferències territorials existents amb la finalitat prioritària de millorar la qualitat de vida de les persones i les famílies mitjançant un sistema sòlid i ben articulat.

A més, amb l'aprovació d'aquesta llei es completa l'ordenació de la protecció social andorrana, constituïda bàsicament per la seguretat social, el sistema de salut i el sistema de serveis socials i sociosanitaris.

## II

Aquesta llei preveu que els serveis socials i sociosanitaris s'adrecin a tota la població i d'una manera especial a les persones que es troben en situació de necessitat social, de dependència, d'exclusió social o risc, i no disposen dels mitjans ni dels recursos personals ni familiars per fer front a la situació. En aquest sentit, es regulen els titulars dels drets i dels deures, d'acord amb la normativa d'immigració i els tractats i els acords internacionals.

La llei estableix un model de serveis socials i sociosanitaris que es fonamenta en un conjunt de drets i deures dels ciutadans basats en la coresponsabilitat dels poders públics, -segons les seves competències-, i els beneficiaris i les famílies, que hi hauran de col·laborar en funció de les seves possibilitats. D'altra banda, es basa en una societat activa que fa prevaldre les accions envers l'autonomia de les persones i les famílies i la seva participació en la resolució dels problemes. Així mateix, prioritza les accions preventives i les actuacions centrades en la persona i en la seva dignitat, tot potenciant la solidaritat i la implicació cívica, l'acció voluntària i l'ajuda mútua.

Des del punt de vista organitzatiu, el model es basa en l'articulació d'un sistema coordinat que actua d'acord amb el principi de subsidiarietat per tal que la provisió de serveis es faci tan propera com sigui possible i que l'acció pública no substitueixi sinó que potenciï i coordini l'acció sobre el beneficiari, la seva família i les entitats privades que treballen per satisfer les necessitats socials.

Aquesta organització exigeix una delimitació clara de competències públiques entre el Govern i els comuns que eviti duplicitats i disfuncions i creï un marc de coordinació per proporcionar una atenció millor a la persona i una gestió dels recursos eficaç i eficient.

En aquest context cal destacar el paper fonamental que la llei atorga a les entitats col·laboradores en la creació i la gestió de centres i serveis, així com altres accions de suport, per tal d'optimitzar els recursos públics i privats.

Des del punt de vista tècnic aquesta llei estimula la formació inicial i continuada del personal, preveu la regulació de l'establiment de les condicions mínimes dels equipaments i la fixació dels estàndards de qualitat dels serveis. També potencia i impulsa la innovació de mètodes i instruments, que ha de tenir l'efecte positiu d'incrementar la productivitat dels recursos i la reducció de despeses d'administració i funcionament en benefici de l'atenció.

Per contribuir a l'estabilitat i sostenibilitat és necessari dissenyar una estructura eficaç i eficient i, a partir del principi de coresponsabilitat i d'equitat, regular un sistema de cofinançament, amb la participació de les entitats públiques, parapúbliques o privades competents i el copagament de determinats serveis per part dels beneficiaris o, si no disposen dels mitjans, pels familiars o les persones obligades per la llei. Així mateix, aquesta coresponsabilitat s'amplia cap a l'Estat quan l'usuari no disposa de recursos suficients.

Per aconseguir els objectius esmentats, la llei estableix una cartera de serveis socials i sociosanitaris que estructura un conjunt de prestacions tècniques, econòmiques i tecnològiques, i en concreta el dret d'accés en funció de si són garantides o de concurrència. En el primer cas, són un dret subjectiu per a les persones que reuneixen els requisits per accedir-hi; en el segon, les administracions públiques competents han de promoure la màxima accessibilitat a les dites prestacions, tot i el fet d'atorgar-les resta sotmès a les disponibilitats pressupostàries, a la concurrència pública i a la prioritització de les situacions de més necessitat.

Així mateix, la cartera esmentada indica si les prestacions tècniques i tecnològiques són gratuïtes o de copagament per part de l'usuari o, si és el cas, pels familiars o les persones obligades, i en les prestacions econòmiques s'assenyalen els requisits personals i econòmics per accedir-hi.

Pel que fa a les prestacions econòmiques, la llei estableix, dins la cartera esmentada, dos pensions de solidaritat que garanteixen uns ingressos mínims, una a les persones amb una discapacitat greu que els impedeix o dificulta seriosament l'accés al treball, i una altra a les persones grans sense recursos ni familiars o persones obligades a ajudar-los, d'acord amb la llei. Aquestes pensions són compatibles amb les que puguin rebre d'altres entitats fins la quantia màxima fixada.

D'altra banda, aquesta llei crea una prestació familiar per fill a càrrec que s'atorga a partir del primer fill per a totes les famílies amb uns ingressos inferiors al llindar econòmic de cohesió social. Aquesta prestació engloba diverses ajudes que fins ara s'atorgaven per a la criança dels fills; simplifica així els procediments a les famílies i a l'Administració, i esdevé una eina per a la prevenció de la precarietat i l'exclusió social.

Completen les prestacions econòmiques les de caràcter ocasional adreçades a l'atenció d'altres necessitats temporals o urgents, i així es cobreixen altres situacions de desprotecció que s'ocasionin en el nostre país.

En definitiva, la Llei preveu l'orientació cap a un model eficaç i eficient en benefici de la qualitat dels serveis prestats als ciutadans. Per una banda, cal conèixer si les polítiques endegades per l'Administració aconseguixen la finalitat que persegueixen en ser dissenyades i, si escau, cal buscar alternatives amb una eficàcia millor. Per l'altra, l'avaluació de l'eficiència a través d'unes bones polítiques d'anàlisi i comparació continuades ha d'assegurar una bona gestió del sistema, del temps i dels recursos públics. En aquest sentit, la Llei impulsa el disseny de polítiques correctores i de prevenció alhora que vincula l'anhel de l'excel·lència i la recerca de la millora continuada a la transparència de l'Administració com a sinònim d'avenç i pont de diàleg amb la ciutadania. Per aquest motiu, s'ha encomanat al Consell General que sigui el garant del ple accés dels ciutadans als informes de les auditories abans esmentades.

### III

La Llei s'estructura en set capítols, setanta-dos articles, set disposicions addicionals, sis disposicions transitòries, una disposició derogatòria i tres disposicions finals.

El capítol primer tracta de les disposicions generals, referents als aspectes conceptuals i als principis i als titulars dels drets i deures. En el segon capítol es regula l'estructura i els components del sistema de serveis socials i sociosanitaris, que es concreten en la corresponent Cartera de serveis, un instrument innovador que determina i detalla les prestacions en el capítol tercer. El capítol quart, que la secció primera de la llei li atorga el rang de qualificada, estableix la distribució competencial entre el Govern i els comuns, d'acord amb la [Constitució](#) i la [Llei qualificada de delimitació de competències dels comuns, del 4 de novembre de 1993](#), i regula el paper de la iniciativa privada. El capítol cinquè tracta de la planificació, les autoritzacions per poder desenvolupar les activitats de serveis socials i sociosanitaris al Principat, i dels controls i inspeccions, i en el capítol següent s'aborda el finançament com a element cabdal per garantir els drets i la sostenibilitat del sistema. El setè i darrer capítol es refereix al règim d'infraccions i sancions.

## Capítol primer. Disposicions generals

### Secció primera. Aspectes conceptuals i principis

#### Article 1. *Objecte i rang de la Llei*

Aquesta Llei té com a objecte ordenar i estructurar el sistema de serveis socials i sociosanitaris per garantir, en els termes que s'hi preveuen, el dret d'accés a les prestacions, els programes, els protocols i les accions que constitueixen un dels pilars de la protecció social andorrana. En aquest sentit, regula els drets i els deures dels beneficiaris; estableix el marc de funcionament i la intervenció dels agents públics i privats; concreta la Cartera de serveis socials i sociosanitaris, i defineix els criteris per coordinar les actuacions i optimitzar els recursos.

Els preceptes de la [secció primera del capítol quart](#), que regulen la distribució competencial i la coordinació, tenen rang de llei qualificada. La resta de preceptes tenen rang de llei ordinària.

#### Article 2. *Definicions*

Als efectes d'aquesta Llei, es defineixen els conceptes bàsics següents:

- Serveis socials. És la branca de la protecció social que s'adreça al benestar individual i social de la població, especialment de les persones, les famílies i els grups en situació de necessitat, per promoció de l'autonomia, la inclusió i la cohesió social. Estan formats pel conjunt organitzat de recursos humans i materials, prestacions, programes, protocols i accions adreçats a la prevenció, la promoció i l'atenció, especialment en les situacions de desprotecció, exclusió i dependència.
- Serveis sociosanitaris. Són els que formen part de les branques de la protecció social que s'adrecen a les persones i als grups que necessiten simultàniament atenció sanitària i dels serveis socials de manera coordinada i/o integrada. Estan formats pel conjunt organitzat de recursos humans i materials, prestacions, programes, protocols i accions de l'àmbit social i sanitari.
- Sistema de serveis socials i sociosanitaris. És el conjunt de recursos humans i materials, centres i establiments destinats a desenvolupar les prestacions, els programes, els protocols i les accions de la Cartera de serveis socials i sociosanitaris. Aquest sistema actua a partir d'uns objectius comuns i d'un entorn de cooperació entre els serveis socials i sociosanitaris de caràcter públic i privat concertats dependents d'entitats col·laboradores, que comparteixen informació, experiències i coneixements, utilitzant les noves tecnologies i actuant de forma especialitzada i coordinada per evitar duplicitats.
- Prestacions tècniques. Són intervencions de caràcter tècnic, adreçades a les persones, prestades per equips professionals en centres o establiments de serveis socials i sociosanitaris. Poden ser de diagnòstic, de promoció, d'atenció i d'inserció de les persones i les famílies.
- Prestacions econòmiques. Són aportacions dineràries adreçades a cobrir situacions de necessitat bàsica de subsistència de persones i famílies que, a causa de la seva discapacitat, l'edat avançada o altres circumstàncies, no poden treballar o tenen l'autonomia restringida significativament. També poden destinar-se a prevenir situacions d'exclusió, fomentar l'autonomia o contribuir al pagament de prestacions tècniques o tecnològiques no gratuïtes rebudes.
- Prestacions tecnològiques. Són les que tenen com a objectiu el suport de la persona, mitjançant ajudes materials de caràcter tecnològic i altres instruments afavoridors de l'autonomia funcional en la vida quotidiana i la integració social. Aquestes prestacions faciliten l'accés a l'entorn i la realització de la vida quotidiana, laboral i formativa mitjançant productes de suport, així com

l'accessibilitat i les adaptacions de la llar.

g) Programes, protocols i accions socials i sociosanitàries. Són els instruments d'execució de la planificació de serveis socials i sociosanitaris adreçats a tota la població o a col·lectius o territoris específics. Tenen, sempre que sigui possible, un enfocament transversal amb altres sectors del benestar social.

h) Entitat de serveis socials i/o sociosanitaris. És una persona jurídica que té com a finalitat legal actuar en l'àmbit dels serveis socials o sociosanitaris.

i) Centres i establiments de serveis socials i sociosanitaris. Són els espais físics, les construccions i les instal·lacions on es fan efectives les prestacions, programes, protocols i accions socials.

j) Ministeri competent. Als efectes d'aquesta Llei, es considera "ministeri competent" el que té atribuïdes les competències en matèria de serveis socials.

k) Preu públic de les prestacions tècniques o de les prestacions tecnològiques. És la contraprestació exigida per l'entitat pública o, si escau, per l'entitat privada col·laboradora que efectua la prestació, quan aquesta prestació no és gratuïta. Es fixa en funció dels costos de la prestació.

l) Llinar econòmic de cohesió social (en endavant, "LECS"). És una referència objectiva, establerta a l'apartat 1 de l'article 31, que s'utilitza per determinar quan es considera que una persona o unitat familiar de convivència pot necessitar ajuda per prevenir o actuar davant de situacions de necessitat o de marginació social, promocionar l'autonomia o ser beneficiari de determinats serveis i programes d'atenció social, en els termes establerts en aquesta Llei i les normes de desenvolupament reglamentari. Aquest llinar també serveix per fixar la quantia màxima de determinades prestacions.

m) Situació de precarietat. S'entén per "situació de precarietat" la situació en què es troba una persona o una unitat familiar de convivència que no pot cobrir les necessitats bàsiques de subsistència o que té dificultats greus per cobrir-les. Es considera que concorre aquest requisit quan els recursos personals o de la unitat familiar de convivència no superen el LECS personal o familiar, respectivament, i la valoració dels seus béns no supera la puntuació establerta al barem de valoració patrimonial.

n) Situació d'urgència. S'entén per "situació d'urgència" la de la persona o la família que presenta necessitats puntuals, peremptòries i bàsiques de subsistència que requereixen d'una resposta social i solidària immediata.

o) Barem de valoració patrimonial. És un instrument que valora el patrimoni dels sol·licitants o el dels seus familiars, a fi de determinar l'accés a les prestacions, modular l'import de les prestacions econòmiques i el copagament o la gratuïtat de determinats serveis i, si escau, qualificar els familiars com a obligats, en els termes de la Llei i les normes de què la desenvolupen reglamentàriament.

p) Unitat familiar de convivència. És la formada per persones que conviuen en un mateix domicili i estan casades, formen part d'una unió estable de parella o mantenen una situació de convivència anàloga, així com els familiars fins al segon grau de consanguinitat, afinitat o adopció.

q) Família monoparental. És la unitat familiar composta per un pare o una mare, o un avi o una àvia, o un altre familiar consanguini fins a segon grau inclòs en la unitat familiar que conviuen amb un menor o menors, en els termes que s'estableixen reglamentàriament.

r) Familiars i altres persones obligades. Són els familiars, o no familiars, obligats a assumir el preu públic de les prestacions tècniques i tecnològiques i l'import de les prestacions econòmiques, que el beneficiari rebi del sistema de serveis socials i sociosanitaris, en els termes previstos en aquesta Llei.

s) Reconeixement de deute. És la formalització d'un compromís de pagament que el beneficiari del servei o, si escau, els familiars i les persones obligades, reconeixen amb l'Administració pública o amb l'entitat privada col·laboradora que presta un servei, quan per manca d'ingressos suficients per pagar-ne el preu públic no poden abonar la totalitat de l'aportació econòmica que els correspon. El deute reconegut és la diferència entre el preu públic establert i l'aportació que s'efectua.

Mostra redacció anterior, vigent del 22/05/2014 al 28/02/2017

### Article 3. Principis rectors

Els serveis socials i sociosanitaris es regeixen pels principis següents:

a) Coresponsabilitat. La responsabilitat en l'assoliment de la finalitat dels serveis socials i sociosanitaris és compartida entre els poders públics -Govern, comuns i altres entitats públiques i parapúbliques, d'acord amb les seves competències-, els beneficiaris dels serveis i les seves famílies i altres persones obligades previstes a la Llei, així com les entitats privades del país en la mesura dels compromisos adquirits voluntàriament. L'Estat andorrà constitueix la xarxa protectora que assegura la cobertura de les necessitats mínimes de les persones en situació de necessitat sense recursos ni familiars o persones obligades, en els termes establerts en aquesta Llei i en les normes que la desenvolupen.

b) Sostenibilitat. El sistema de serveis socials i sociosanitaris ha de complir els seus objectius sense posar en perill l'equilibri pressupostari actual ni el de les generacions futures; per tant, les seves despeses han de ser harmòniques amb el creixement econòmic i el desenvolupament social.

c) Societat activa, solidaritat i participació. L'acció pública ha de potenciar les iniciatives cíviues adreçades a fomentar la implicació ciutadana en la detecció i la cobertura de les necessitats i la consecució de l'autonomia plena dels individus i les famílies. Per això, les administracions públiques han de preveure la participació en la programació, avaluació i control dels serveis socials i sociosanitaris en els termes establerts en aquesta Llei. Així mateix han de col·laborar amb les entitats, els voluntaris, la cooperació internacional i els grups d'ajuda mútua i establir canals de participació permanents amb les associacions i les entitats socials.

d) Prevenció. Es prioritzen les accions dirigides a detectar les causes que provoquen les necessitats i situacions de marginació i a intervenir-hi. Així mateix, es promouen les actituds previsoras per part dels ciutadans.

e) Subsidiarietat. La provisió dels serveis s'ha de fer des de les instàncies personals, socials o territorials més properes a la població,

sempre que es pugui fer eficientment.

f) Transversalitat. Les actuacions dels serveis socials cerquen la interrelació dels objectius i les actuacions amb altres sistemes, especialment salut, educació, treball, seguretat social, habitatge i justícia.

g) Atenció integral centrada en la persona. Totes les actuacions s'han d'adreçar a la millora de la qualitat de vida i el benestar de la persona, amb respecte a la seva dignitat. Per això, cal afavorir l'autonomia i la participació.

h) Universalitat. Totes les persones tenen dret a accedir en condicions d'igualtat i equitat als serveis, les prestacions, programes i els protocols de la Cartera de serveis socials i sociosanitaris en els termes establerts en la present Llei.

i) Igualtat i equitat. L'accés a les prestacions, els programes, els protocols i les accions, com també el seu ús, s'ha de fer en condicions d'igualtat, sense cap tipus de discriminació, i atenent criteris d'equitat per tal de prestar l'atenció segons les necessitats reals de les persones i els territoris. No es consideren contràries a aquest principi les mesures de discriminació positiva que s'estableixin per aconseguir la igualtat efectiva i la inserció social.

j) Globalitat i inclusió. Els serveis, les prestacions i les accions del sistema són integrals, per tal d'atendre les necessitats de la persona i de la família en la seva globalitat, evitant la fragmentació, i tenen una funció d'inclusió social.

k) Proximitat i continuïtat de l'atenció. Les persones s'han de mantenir, sempre que ho desitgin i sigui possible, en el seu entorn social, i se'ls ha de garantir la continuïtat de l'atenció.

l) Accessibilitat i disseny universal. El disseny dels serveis, les prestacions, els programes i els protocols, així com el dels centres, els establiments i els equipaments en general, s'ha de fer de tal manera que els pugui utilitzar tothom, en la mesura que sigui possible, sense necessitat d'adaptació ni dissenys especialitzats.

m) Finançament plural. El finançament dels serveis, les prestacions, els programes i els protocols és plural, compartit i progressiu. Hi han de participar les administracions i les entitats públiques, -segons les seves competències i responsabilitats-, les entitats privades quan ho hagin concertat, així com els beneficiaris i les famílies i altres persones en la mesura de les seves obligacions i possibilitats, d'acord amb el que estableixen aquesta Llei i les normes que la desenvolupen.

n) Caràcter contractual. Totes les prestacions tenen un caràcter contractual, d'acord amb el pla de treball pactat i en les condicions que s'estableixen reglamentàriament. També tenen aquest caràcter les col·laboracions entre les administracions públiques i les entitats privades.

o) Coordinació i optimització dels recursos. Totes les prestacions, els programes, els protocols i les accions han de disposar de mecanismes de coordinació dels recursos públics i privats, i han de cercar la innovació dels mètodes i dels instruments d'actuació per tal de gestionar eficientment la utilització dels mitjans i dels recursos disponibles. Així mateix, s'ha d'evitar qualsevol tipus de duplictat entre els agents que intervenen i les funcions que desenvolupen en la provisió de les prestacions tècniques, econòmiques i tecnològiques del sistema de serveis socials i sociosanitaris.

p) Informació, control i avaluació. Les prestacions, els programes, els protocols i les accions han de disposar d'un sistema integrat d'informació, de seguiment i de control per tal de facilitar la presa de decisions i la gestió, així com avaluar la qualitat, l'eficàcia i l'eficiència de les actuacions, respectant en tot cas la normativa vigent en matèria de protecció de dades.

q) Perspectiva de gènere. Tots els programes, els protocols i les actuacions de serveis socials i sociosanitaris han de tenir en compte i integrar les qüestions de gènere, que inclouen activitats específiques en l'àmbit de la igualtat i l'acció positiva davant de posicions de desavantatge.

## Secció segona. Titulars dels drets i els deures

### Article 4. *Beneficiaris*

El sistema de serveis socials i sociosanitaris s'adreça a tota la població, especialment a les persones o a les famílies que es troben en situació de risc o de desprotecció, exclusió o dependència.

Registreu-vos a LesLleis.com per  
accedir al contingut complet d'aquesta pàgina.

Registre gratuït

Subscripció

Ja Estic Registrat

